

derved tillige til at læse de vedkommende militære Rapporter, navnlig fra Chefene for 19de og 21de Bataillon, Betænkningen fra 1ste Bataillon og Rapporten fra 13de Bataillon. De støtte sig alle til Soldaternes egen Erfaring og anbefale stærkt Tornysterbærerne. Dels paa Marschen fra Aarhus til Gald, dels under selve Veirøvelserne og paa Tilbagemarschen have flere Hundrede Mand, saavidt jeg erindrer, i omtrent 5 Aar havt tilstrækkelig Veilighed til at prøve og bedømme den ny Opfindelses Værd, og deres Erklæringer gaa med en paa-faldende og sjelden Enighed ud paa, at Tornysterbærerne i en meget væsentlig Grad lette dem Transporten af deres Bagage. Vor høitagtede Krigsminister har nu, hvad jeg finder ganske naturligt, foreslaaet denne Opfindelse indført i vor Arme, og der foreligger, som sagt, de bedste Beviser for Apparatets Hensigtsmæssighed. Jeg antager, det maa være den høie Rigsdags Opgave efter bedste Evne at virke til at indføre alle tænkelige Lettelser for vore Soldater i Felten, og det glæder mig ogsaa at se udtalt i Betænkningen, at selve Flertallet slutter sig til denne Anskuelse, men desuagtet nærer det dog Betænkneligheder ved at anbefale Bevillingen af de foreslaaede 13,000 Rd. dertil, fordi man ikke endnu har kunnet danne sig en bestemt Mening om, hvorvidt virkelig den foreslaaede Foranstaltning vil være af væsentlig Betydning, og fordi det desuden turde være tvivlsomt, om den endnu er kommen ud over Forsøgets Standpunkt. Jeg kan ikke negte, at disse Grunde forundre mig noget, thi hvad skal der i Virkeligheden til for at give Flertallet en bestemt Mening om Opfindelsen, naar det ikke vil være tilfreds med de foreliggende mest paalidelige Beviser fra de kompetenteste af alle kompetente Dommere nemlig fra vore egne Soldater, som have havt tilstrækkelig Veilighed til at benytte og bedømme Opfindelsen? Hvad kan endvidere være Grunden til, at de Herrer tro, at Sagen endnu skulde befinde sig paa Undersøgelsernes Stadium, naar det er bekjendt, at Opfindelsen fødtes for omtrent 8 Aar siden, at den efter at have gennemgaaet forskellige Forsøg er bleven forandret, og at den nu i 5 Aar har været prøvet og bedømt af vor egen Arme? Jeg

kan ikke Andet end tro, at det ærede Udvalg ved nærmere at overveie denne Sag dog vil komme til at indrømme, at der, naar vi virkelig ville bevise Soldaten, at vi mene det ærlig med Duffet om at ville lette hans Byrde i Felten, her er en Leilighed til at gjøre det efter hans eget Duffe; ellers vil det i Virkeligheden se ud, som om vor Ultraa efter at spare er større end Duffet om at lette ham Byrden. Næst efter at haabe, at det ærede Udvalg vil komme til det Resultat, at det vil være med til at bevilge de 13,000 Rd. til Anskaffelse af Tornysterbærere i vor Arme, skal jeg derfor tillade mig varmt at anbefale det høie Thing i Betragtning af den europæiske Usikkerhed dog at bevilge Krigsministeriets Budget i saa udstrakt en Mening som mulig.

Dinesen: Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) rettede sine Udtalelser i sit Foredrag, da han talte om Bevillingen til Geværer, særlig til mig og et forhenværende Medlem af Thinget, nemlig General Raasløff. Jeg for mit Vedkommende skal med stor Frimodighed paatage mig Medansvaret for, at man i sin Tid gav en saadan Bevilling, og jeg skal tilføie, at jeg endnu beklager, at man ikke vedtog at bevilge endnu Mere, end man dengang gjorde. Dengang dette Forslag var under Behandling, fremlagde jeg Data for, at Geværbeholdningen var for ringe for det Tilfælde, at vi skulde komme til at rykke ud, og at Reservebeholdningen var saa lille, at vi udsatte os for, dersom vi i en Krig skulde komme til at lide Tad af Geværer, saa ikke at kunne faae dem erstattede. Jeg oplyste, at der til Infanteriets Styrke paa over 30,000 Mand kun var 40,000 Geværer, og at Reservebeholdningen kun var omtrent 7000 Stykker, idet jeg samtidig viste, at der i 1864 var udleveret af Beholdningen omtrent 2 Geværer for hver Mand af Infanteriet, som deltog i Krigen. At Patronmetallet er meget vanskeligt at anskaffe i Krigstid, behøver jeg ikke nærmere at omtale, idet det er en bekjendt Sag, at det betragtes som Krigskontribunde. — Naar jeg er med til at stemme for Bevillingen til Tornyster-